

Abonyi Sándor

Elegy vagy egység?

Tudjuk a kémiából, de nem kell hozzá mély ismeret – minden háziasszony tudja – hogy a víz nem keveredik az olajjal, annak ellenére, hogy mindkettő folyadék.

A kémia szóhasználatával élve vannak oldatok (ahol pld. két folyadék feloldódik egymásban = eggyé válik és a tulajdonsága is megváltozik) és vannak, amelyek nem oldódnak fel, hanem megőrzik különállásukat (mint az olaj külön réteget alkotnak a víz tetején) és megőrzik eredeti tulajdonságukat. Ezeket szaknyelven *keveréknek* vagy **elegynek** hívják.

Isten igéje sok helyen óvja Izrael (kiválasztott) népét a más (pogány) népekkel való keveredéstől; házasságtól, minden közösségtől és szövetségtől.

„És mikor hallották e törvényt, kirekesztették Izráel közül minden elegy-belegy népet.” Nehémiás 13:3

„Ugyanazon napokban meglátogattam azokat a zsidókat, kik asdódi, Ammonita és Moábita asszonyokat vettek feleségül. És fiaik fele része asdódi nyelven beszél és nem tudnak beszélni zsidóul, hanem egyik vagy másik nép nyelvén. Annakokáért megfeddtem őket és megátkoztam őket, és megvertem közülük néhányat, és megtéptem őket, és megeskettem őket Istenre: Bizony ne adjátok leányaitokat az ő fiaiknak, és ne vegyetek leányaik közül feleséget fiaitoknak és magatoknak.” Nehémiás 13:23-25.

Látjuk az igében, hogy Istennek nem kedves a szent (kiválasztott, kihívott) és a szentségtelen (pogány) emberek, népek keveredése: **elegy** létrejött.

Mindig meglepődöm rajta, hogy minden biztonnyal Isten akaratával megegyező módon, de mennyire drasztikusan (feddés, megátkozás, megesketés, fizikai bántalmazás) lépett fel Nehémiás a keveredéssel, az **elegyel** szemben a „vegyes házasságokat” illetően.

Az Újszövetségben is látunk hasonló példát, ahol Isten igéje felszólít az elegy felszámolására:

„Ne legyetek hitetlenekkel felemás igában; mert mi szövetsége van igazságnak és hamisságnak? vagy mi közössége a világosságnak a sötéttséggel? És mi egyezsége Krisztusnak Béliállal (világ fiai)? Mert ti az élő Istennek temploma vagytok, amint az Isten mondotta: Lakozom bennük és közöttük járok; és leszek nékik Istenük, és ők én népem lesznek. Annakokáért menjetek ki közülük, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek; és én magamhoz fogadlak titeket, És leszek néktek Atyátok, és ti lesztek fiaimmá, és leányaimmá, azt mondja a mindenható Úr.” 2Kor 6:14-18.

Ismerjük a széles és a keskeny út példázatát is (Máté 7.13-29), ami - félreértés ne legyen - hívőkről szól. A keskeny úton azok a hívők járnak, akik valóban bementek a szoros kapun (közösségre léptek Jézussal, aki az ajtó) és utána is a keskeny úton járnak (Jézusban, aki az út is). Ők az igaz hívők (bárányok), akik kevesen vannak az ige szerint, sokan vannak viszont az olyan (testies, képmutató, meg nem tért, bűnben élő, vallásos) „hamis” hívők (kecskék) a gyülekezetekben, akik nincsenek beírva az Élet könyvébe, amint az igéből látjuk, és az Úr nem ismeri azokat. Ők azok, akik a széles kapun mentek be és a széles úton járnak és az ő végük - az Úr ítélete szerint - kárhozat lesz, ha meg nem térnek.

Vannak olyan igaz hívők is (természetesen nagyon kevesen) akik engedelmesek voltak az Úrnak és betöltötték a 2 Korinthus szerinti igét és „kimentek közülük, elszakadtak tőlük” (gyülekezetnek nevezett közösségtől). Vannak viszont olyanok is néhányan, akik nem voltak ilyen bátrak, akik bennmaradtak a gyülekezetben és gyötrődnek lelkükben, mint Lót Sodomában és nem látnak megoldást, míg az Úr hozzájuk is nem küldi az angyalokat, hogy kiragadják őket. Az Úr akarata legyen meg mindezekben!

Jézus a „Főpapi imájában” az egységért imádkozik:

„Mert ama beszédeket, amelyeket nékem adtál, ő nékik adtam; és **ők befogadták, és igazán megismerték, hogy én tőled jöttem ki, és elhitték, hogy te küldtél engem. Én ezekért könyörgök: nem a világot könyörgök, hanem azokért, akiket nékem adtál, mert a tiéd.** És az enyémeik mind a tiéd, és a tiéd az enyémeik: és megdicsőíttetem ő bennük. És nem vagyok többé e világon, de ők a világon vannak, én pedig te hozzád megyek. Szent Atyám, tartsd meg őket a te nevedben, **akiket nékem adtál, hogy egyek legyenek, mint mi!** Mikor velük voltam a világon, én megtartottam őket a te nevedben; akiket nékem adtál, megőriztem, és senki el nem vett közülük, csak a veszedelemnek fia, hogy az írás beteljesüljön. Most pedig te hozzád megyek; és ezeket beszélem a világon, hogy ők az én örömemet teljesen bírják ő magokban. Én a te igédet nékik adtam; és a világ gyűlölte őket, mivelhogy nem e világból valók, amint hogy én sem e világból vagyok..... Hogy mindnyájan egyek legyenek; amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy **ők is egyek legyenek mi bennünk:** hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” Ján 17:8-14, 21.

Jézus itt az Atya és a Fiú egységét hozza fel példaként és ilyen egységet vár minden igaz hívőtől, amikor az övéi egységéről beszél: mindnyájan egyek ... te én bennem, én te benned, és **ők is egyek legyenek mi bennünk.**

Visszatérve az elején mondottakra Jézus itt **nem elegyről, keveredésről beszél, hanem egy egymásban teljes mértékben feloldódó egységről, amire csak az Övéi képesek a Krisztusban, aki a Fej a Szent Szellem által.**

Sok szó esik ma egységről. Kérdés ezek után, hogy milyen és kiknek az egységéről beszélünk és mi az egység jellemzője?

Ezek után kijelenthetjük, hogy itt nem gyülekezeteknek nevezett szervezetek, felekezetek, egyházak formális egységéről – valamiféle ökumenéről – vagy szervezeti, egységről vagy valamiféle demonstratív – közös felvonulás, közös demonstráció - van szó, mert ez csupán egy elegy (keverék), amit Isten utál, és felszólítja az igaz hívőket, hogy ilyet ne tegyenek.

Természetesen, ha megtér a kecskéből is lehet bárány, de ez nem tanítványképzés és lelki gondozás, hanem Isten természetfeletti, újjászülő munkájának az eredménye kell, hogy legyen. Ma sok minden – felekezeti korlátok, intézményes gyülekezetek, az igazság elleplezése - az ellen hatnak, hogy az igaz hívők valódi egysége látható módon is megjelenjen a világ előtt Jézust dicsőítve.

Ezért fog Isten hozni megrázásokat, összetörettetéseket, megalázásokat, gyülekezeti szervezetek szétbomlását, hogy megrostálva az egyházat, az igazak és a hamisak szétválasztásra kerüljenek és Ő fogja felépíteni az Ő Egyházát egy olyan egységben, az Ő akarata szerint, amelyen a pokol kapui sem vesznek diadalmat. Ennek vagyunk tanúi mostanában, amiből lehet, hogy egyelőre sokan csak zűrzavart látnak. „Jézussal együtt felültetve” a menny magasságából, mennyei perspektívából kell, hogy lássuk a dolgokat és felfedezzük, mit is cselekszik Isten valójában. Az Úr adjon az övéinek halló füleket és látó szemeket, hogy Vele együtt munkálkodjanak az Ő dicsőségére!